

Hvad skyldes venstrefløjens sympati med dette Tjetjenien garneret med sværmeriske engelske skuespillerinders optræden på den politiske scene arm i arm med hr. Holger K. Nielsen? Mig forekommer det, at fortiden skulle skræmme. Sådan var det jo også i vores ungdom, hvor dyrkelsen gjaldt et Nordvietnam, der blev udnævnt til at være en menneskelighedens apoteose, værende i krig med et rovløst og kapitalistisk USA. Men hvad var sandheden om dette totalitære og kommunistiske Nordvietnam?

Kl. 17.35

Og hvordan var det ikke derefter med Kina og Cambodja? Har venstrefløjen glemt Pol Pot, der i sin tid også blev udråbt til at være en ædel forkæmper for en bedre verden? Hvor mange af sit eget folk fik Pol Pot ikke myrdet? Og siden var der Nicaragua, dette ædelhedens samfund, hvor idealistiske danskere rejste over for at være fredsvagter imod et aggressivt USA? Netop nu er det kommet frem, at Nicaragua viste sig at være et yderst normalt eksempel på et totalitært, socialistisk diktatur, som det 20. århundrede har vist så mange eksempler på.

Hvad er meningen med dette idylliserende sværmeri? Hvorfor skal verden nødvendigvis afmales i sort og hvidt? Os forekommer venstrefløjens ensidige sympati også i dette tilfælde at være udtryk for en underlig umodenhed, der rigtignok i et historisk perspektiv altid har været forbundet med den ideologiske venstrefløj, men som den stadige desillusionering dog burde have kureret. Man fristes til at spørge: Hvornår bliver venstrefløjen voksen?

Så er der en anden ting, som kræver at blive sagt i forbindelse med dette emne. Jeg synes, den danske regering på en helt anden klar og kontant måde skulle have taget afstand fra den tjetsenske kongres her i København og have udtrykt sin afsky for den terror, som tjeterne samtidig udøvede i Moskva. Kan man fortænke russerne i, at de er blevet forbitrede over at se tjeterne sole sig i den danske hovedstad, medens ofrene for den tjetsenske terrorhandling blev begravet i Moskva? Kan man undre sig over, at dette har skabt en misstemning i det dansk-russiske forhold, som bl.a. erhvervslivet nu i bogstaveligste forstand kommer til at betale for? Terror er terror, og terrorister skal stødes ud af ethvert ordentligt selskab. Man kunne ikke forbyde kongressen – nej, men man kunne have udtrykt sin afsky. Det skete ikke, og det var den danske regerings fejl.

Som sagt: I denne syndige verden er intet sort og intet hvidt. Begge parter i Tjetjenien optræder som banditter, og enhver krig af denne art avler som bekendt banditvæsen. Der er ikke nogen nem løsning, for kan det overhovedet lade sig gøre at etablere en så civiliseret regering i Tjetjenien, at en forhandlingsløsning med Rusland er mulig? Det burde jo være det, der var målet, men målet er svært at øjne, og det kommer i hvert fald ikke nærmere som følge af umoden bigot selvretfærdighed i det danske Folketing og i den danske offentlighed.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg må først sige, at modsat Venstres ordførertale var der her tale om et principielt indlæg, som man kan forholde sig til.

Jeg er dybt uenig i hr. Søren Krarups beskrivelse af det, han kalder venstrefløjens umodenhed, og jeg må indrømme, at det gælder flere ting. Det er fuldstændig korrekt, at venstrefløjen er optaget af menneskerettigheder, og her har vi faktisk i mange tilfælde gået arm i arm med det, jeg vil kalde hæderlige borgerlige mennesker, der har den samme opfattelse. Venstre har en politiker, der hedder fru Hanne Severinsen, som har engageret sig meget i Tjetjenien, og som taler helt anderledes end de Venstreordførere, der har været på talerstolen i dag, og der er også en konservativ tidligere ordfører, hr. Per Stig Møller hed han dengang, før han blev minister, og han var særdeles hæderlig og var villig til at gå sammen med os i en kritik af manglende respekt for menneskerettighederne, når det var nødvendigt.

Vi har det sådan, at vi mener, menneskerettigheder er universelle, og her tror jeg, vi er uenige med hr. Søren Krarup; det mener han vist ikke. Men det mener vi rent faktisk, og derfor bliver jeg nødt til at spørge igen, og jeg vil godt høre, om hr. Søren Krarup vil svare: Hvis vi tager hele Kosovosituationen, mener hr. Søren Krarup så ikke, at der ligger en frygtelig dobbeltmoral i Vestens holdning til Milosevics folkemord i Kosovo og den reaktion, der var på det, og den manglende reaktion på Putins tilsvarende handlinger i Tjetjenien?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes bestemt, at hr. Søren Krarups indlæg lægger en dimension til det forslag til vedtagel-